

Yorne Hermans uit het zesde leerjaar schreef een verhaal voor de Junior Journalistenwedstrijd

De bevrijding van Yorneland

Ik zat weer eens te denken. Te denken aan mensen, die landen hebben ontdekt. Ik wilde ook bij die mensen horen. Ik wilde ontdekkingsreiziger worden!

Trouwens, ik ben Yorne en zoals ik al zei, wilde ik later ontdekkingsreiziger worden. Jaren later bleef de droom hetzelfde, maar ik had er het geld niet voor. Ik was eens naar de winkel gegaan om eens een lottoticket te kopen. Je weet maar nooit! Dus ik ging weer naar huis, zette de tv aan met het ticket in mijn hand. 3, zei de man optv. 54, zei hij. Dat zijn er al twee. 32, zei de man. Ook de volgende twee cijfers had ik juist. Vervolgens het laatste nummer, zei hij. Ik hield het ticket trillend in mijn hand tot ik hoorde... 1. JAAAAAA, ik barstte in tranen uit. Ik had gewonnen!

AAN BOORD

Ik ging een schip, een grote voorraad eten en een grote wereldkaart kopen. De boot lag in de noordelijke haven en ik ging er meteen naartoe. Ik ging aan boord en maakte meteen alles gereed voor de reis. Ik ging op zee en ik dacht al dat ik iets vergeten was. Maar wat? Ik wist het weer: schone kleren en ondergoed.

Ik draaide mijn schip en ik bedacht me iets. Ik kan helemaal geen boot besturen! Ik probeerde te draaien, maar ik wist niet hoe! Ik knalde zo tegen de rotsen aan! Het schip viel naar voor en ik werd gekatapulteerd. Mijn droom was letterlijk in het water gevallen!

Ik wou wat droge kleren pakken uit mijn koffer, maar die was ik vergeten. Ik ging nat en jammerend naar huis. Ik kon het nog steeds niet geloven. Mijn boot GEZONKEN.

3 MILJOEN EURO

Maar ik had niet door dat ik nog 3.000.000 euro had. Ik had een nieuwe boot gekocht en deze keer was ik niet zo dom om een houten boot te kopen. Deze keer was hij van staal. Ik maakte me opnieuw klaar voor de reis.

Toen hoorde ik opeens een afgrijselijk geschreeuw. De Roodbroekridders komen er aan, de Roodbroekridders komen er aan. Wat?? De Roodbroekridders? Dat zijn onze grootste vijanden! Iedereen gilte en liep alle kanten uit.

Toen vroeg iemand uit wanhoop of hij op mijn schip mocht. Ik hoorde de strijdkreten van de Roodbroekridders steeds harder. Ik zei maar dat hij aan boord mocht. Maar toen kwamen allemaal mensen op me af en ze smeekten of ze aan boord mochten. De Roodbroekridders kwamen nog dicht! Ik zei tegen ie-

een voorraad inslaan. We waren aan land gegaan en het was zo stil, dat we het zelfs niet vertrouwden. Ik verkende de grond nauwkeurig of dat ik geen sporen van mensen of zo iets vond. "Helemaal veilig", zei ik tegen de groep, die ondertussen met een vierde was verminderd. We konden hier nog wel een poosje blijven, dacht ik. Er was zeker geen tekort aan eten en drinken en we konden perfect een paar hutjes bouwen.

Mijn besluit stond vast: we bleven op het eiland tot iemand ons vond! Dus ik zei tegen de groep dat ik had besloten om te blijven en iedereen vond het goed. Ik maakte wat groepen. Dus: groep 1 gaat een paar kleine wapens maken zoals pijl en boog of speren. Groep 2 gaat op zoek naar een waterbron. En groep 3, jullie maken met mij de hutjes.

Ik koos een paar groepsleiders en na een klein uurtje kwam de leider van groep 1 naar mij en zei: "We zijn klaar."

Ik ging naar de groep toe om de wapens te beoordelen. Ziet er niet slecht uit jongens! Ze hadden drie bogen gemaakt met wat pijlen en ongeveer vier speren, dus heel goed!

Na nog een uurtje had groep 3 al vijf hutten gebouwd, dus genoeg voor iedereen. De nacht was aangebroken en nu moesten we het nog doen met de kleine voorraad van in het schip.

ONTDEKKING

De volgende dag ging groep 1 water halen en de 2 andere jagen. Die avond hadden we toch wat meer om te eten. Ik was die dag nog wat aan het experimenteren. Ik had ontdekt dat als je steen en hout smelt en bij elkaar doet dat je dan een soort metaal krijgt! Dit moesten de anderen weten! Ik vertelde wat ik had ontdekt en iedereen vond het geweldig, maar wat moesten we ermee?

Ik dacht meteen aan mijn thuisland, dat moest nodig verlost worden van die barbaren! We moesten een sterker soort metaal maken. Ik dacht meteen aan een sterkere stof, maar wat? Ondertussen was het al nacht, maar ik bleef maar denken wat we nu moesten gebruiken voor het slappe staal sterker te maken.

De volgende dag wist ik eindelijk een materiaal, houtskool! Ik zei tegen elke groep dat ze houtskool moesten gaan zoeken en één groep had een klein beetje gevonden. Ik testte meteen of dat zou werken.

"Het werkt!", riep ik in het rond. Het WERKT!!

Nu konden we wapens maken om Avaland terug te winnen! Maar, we hadden niet genoeg houtskool. Ik zei tegen groep 1 dat ze al een paar wapens moesten maken met het metaal wat we hadden. En ondertussen gingen groepen 2 en 3 met mij mee naar de vulkaan. We waren ongeveer een uurtje onderweg tot we bij de top waren. Man, wat was het daar heet!

BUSKRUIT EN KANONNEN

Maar hier is de perfecte plek om onze wapens te maken, er was veel houtskool en heel veel hitte! Dus groep 2 moest groep 1 naar hier brengen. Ondertussen maakte groep 3 en ik nog wat wapens, harpoenen en een paar messen. We gingen ook wat buskruid maken voor kanonnen. Groep 1 en groep 2 waren terug en ze hadden veel stukken los metaal bij. Ik zei ze dat dat toch nutteloos was, maar toen bedacht ik iets. We konden ook gewoon een extra schip maken. Ik wou eigenlijk ook nog duikpakken hebben, maar waar halen we al dat materiaal vandaan? Dus ik liet het maar op schepen, speren, harpoenen, kanonnen en een paar bogen met wat pijlen.

We waren ondertussen al maanden verder en het extra schip was klaar! We laadden al de wapens op het schip, ook de kanonnen en de speren. We hadden zelfs een paar zwaarden en sloepen gemaakt. Dus de strijd kon beginnen.

Ons plan was eerst met een sloep aan land te gaan en dan de overige Avalanders te zoeken en te zeggen dat ze de volgende dag aan de westelijke haven moesten komen. We maakten de volgende dag wat wapens klaar voor alle Avalanders. We gingen stiekem aan wal en we gaven snel alle wapens aan alle mensen. We hadden afgesproken dat als we een vuurpijl hadden afgeschoten, dat ze een verrassingsaanval van achteren gingen maken. Dan sluiten we de Roodbroekridders in! We maakten iedereen klaar voor de aanval.

Dan was het zover, de aanval werd ingezet. Ik wist dat er veel Avalanders zouden sterven, maar daar dacht niemand op dit moment aan. We dachten maar aan één ding: De Roodbroekridders verslaan!

Met onze groep gingen we terug naar onze schepen en daar gingen we dan. We gingen zo snel mogelijk vooruit. Onze boogschutters stonden klaar, bogen gespannen, pijlen binnen handbereik. We waren zo'n 200 meter van de kust verwijderd en er kwamen al een paar Roodbroekridders kijken. Ze wisten van niks.

"Vuur!", riep ik. Een regen van pijlen viel op de gebouwen en de ridders. Iedereen op het land was in paniek. De Roodbroekridders hadden door dat ze werden aangevallen en ze riepen iedereen naar buiten. Daar kwamen de volgende pijlen alweer. De ridders hadden geen bogen of pijlen, dus ze konden niks tegen onze pijlen doen.

Maar ze hadden wel grote schilden en ze hielden ze boven hun hoofd en brulden: "KATAPULTEN!", wij begonnen de vuurpijl al te laden. De ridders waren nu compleet naar ons gericht. En daar ging hij, de grote rode vuurpijl. De andere Avalanders kwamen tevoorschijn. De ridders waren compleet machteloos!

Op de schepen gingen er een heleboel mensen aan land om ze eens hard toe te takelen! De Roodbroekridders boden nog veel weerstand, maar wij hadden de overhand. De pijlen bleven maar komen, maar we waren door onze voorraad heen! We hadden gelukkig nog wat wapens voorzien voor de boogschutters.

BEVEL

Er kwam een van de kanonniers op mij af en hij zei kalm: "Heeft u er al bij stil gestaan dat we op onze eigen gebouwen schieten?"

Oh nee, totaal vergeten! Ik riep: "Staak het vuren, staak het vuren!". De kanonniers stopten meteen met vuren. Op land hadden ze niets gemerkt van mijn bevel en deden gewoon verder met waar ze mee bezig waren. Ze deden door tot de laatste Roodbroekridder was verslagen!

Maar toen gebeurde iets wat niemand had verwacht. De Roodbroekridders kwamen met luchtschepen boven heel Avaland. Daar kwamen de bommen. "Vlucht!" riep ik tegen iedereen. Alle Avalanders waren compleet in paniek. Ik riep tegen iedereen dat ze een boog en pijlen uit het ruim moesten pakken. Alle mensen volgden het bevel keurig op.

"Schiet!", riep ik tegen alle Avalanders. Honderden pijlen vlogen dwars door de luchtschepen heen. Maar toen stortten ze neer op heel Avaland! En er zaten nog bommen in de luchtschepen! Ik ging naar het stuur van het schip en voer zo snel mogelijk weg van Avaland. Drie kwart van heel Avaland was verwoest. Ik evacueerde alle mensen en bracht ze naar het eiland, waar wij een paar maanden hadden doorgebracht.

Iedereen vond mij de held van Avaland, dus in de plaats van Avaland noemden ze ons land voortaan Yorneland.

HET EINDE

FERMOLUX
o u t d o o r

zonwering - rolluiken - overkappingen - poorten

FERMOLUX
i n t e r i e u r

gordijnen - raamdecoratie - interieurvormgeving - advies

Vrienden voor het leven

Vrienden heb je heel je leven,
het zijn de mensen die om je geven.
het zijn de mensen met wie je speelt,
en met wie je soms je koekje deelt.
al zul je ze bezeren
ze zullen je altijd waarderen

NOORTJE (6B)

Schrijf zelf ook een verslag, gedicht, mop...

Den Heuvelaar is er voor en door de kinderen van onze school. Aarzel dus niet om ook een verslag, gedicht, mop, raadsel,... in te sturen of te bezorgen aan je juf/meester en wie weet, staat het wel in de volgende editie van onze schoolkrant.

prik&tik
Uw drankenspecialist

Drankenhandel Ludo Pauwels
Kloosterstr. 71, Lommel, Tel.: 011/54 43 62